

Mācītājs diak. Dāgs Demandts 612-280-9333, dagdemandt@hotmail.com Dr.pr.Gerolds Luss - 612-333-1785

e-pasts mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

BAZNĪCA un KANCELEJA 3152 17th Ave. So. Minneapolis, MN 55407 Tālr. 612-722-4622

2014. g. MAIJS Nr. 5

Austra Dāle

Māte

Kā maigā rīta miglā Sāk mirdzēt ausmas kvēls, No tālām bērnu dienām Man starots mirdz tavs tēls.

Kā druvas žūžošana, Kur vārpas silti san, Kā dzīvā gaisa elpa Tavs tuvums bija man.

Tu esi vienīgviena, Kas vienreiz tik var būt, Tu aiziedama paliec, -Kā gaismu tevi jūt.

Prāva par Kristu: Viņa augšāmcelšanās

Mācītāja Dāga sprediķis 2014. g. Kristus Augšāmcelšanās svētkos

Bet, ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir jūsu ticība.

1. vēstule korintiešiem 15:17

Mēģināsim labāk saprast, kas notika Lieldienās. Iedomāsimies, ka mēs atrodamies tiesas zālē, un jūs, visi, esat žūrija, zvērinātie. Kā Holivudas filmās. Es būšu prokurors. Tiesnesis..

Sāksim ar ievadvārdiem.

Savos ievadvārdos es vēlos, lai jūs labāk saprotiet, kas tieši notika pirmās Lieldienās. Kā mēs zinām, ir ļoti daudz informācijas, un liela daļa informācijas ir nederīga. Vissvarīgākais ir tas, vai Jēzus patiesi augšāmcēlās. Visa Jēzus reputācija balstās uz to, vai Viņš augšāmcēlās. Ja augšāmcelšanās nenotika, tad viss, ko Jēzus darīja un teica, ir zem jautājuma zīmes.

Šodien mēs nespriedīsim par vienu noziegumu, bet gan par vienu notikumu. Tas ir ļoti svarīgs un kritisks notikums, uz kuru balstās kristietības pamatakmens vai liktenīgā vaina. Žūrijas locekļi, jautājums ir, vai Jēzus ar uzvaru augšāmcēlās no mirušiem? Augšāmcelšanās ir lielākais brīnums kristietībā, tas ir ticības centrā. Ja tā nenotika, tad kristietība iekrīt mitoloģijā un miljardiem cilvēku ir bijuši maldināti. Ja augšāmcelšanās notika, tā apstiprina visu, ko Jēzus sacīja un darīja, un tiem, kas tic, ir apsolīta mūžīga dzīvība un grēku piedošana. Ļaujiet man jums šo pateikt, kā Pāvils to teica 1. vēstulē korintiešiem: Bet, ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir jūsu ticība. Vai nu augšāmcelšanās ir vislielākā, ļaunākā mānīšana vai visfantastiskākais fakts mūsu vēsturē. Es jums pasniegšu nepārvaramus pierādījumus, ka Jēzus izdarīja tieši to, ko Viņš pareģoja. Ka Viņš trešā dienā augšāmcelsies no mirušiem. Apustuļu darbos 1:3 mēs lasām: Tiem Viņš arī pēc Savām ciešanām ar daudz skaidrām zīmēm bija dzīvs parādījies. Šis ir, ko es darīšu šorīt, es jums pasniegšu 3 pārliecinošus pierādījumus, kas pierādīs, ka Jēzus augšāmcēlās no mirušiem.

Pierādījums A: Tukšais kaps.

Pirmais pierādījums, ko es vēlos jums kā žūrijai sniegt, ir pierādījums A: tukšais kaps. Bībele mums stāsta, ka pēc tam, kad profesionālas slepkavas sita Jēzu krustā un Vinš nomira, Vina kermenis tika ielikts vienā akmens alā, kapā. Tad Viņa ķermenim bija uzliktas vairāk nekā 50 kg garšvielas, tad tas bija pamatīgi ietīts linu drēbēs. Tad viens liels akmens, kas varbūt svēra vairāk nekā 3,000 kg (6,614 mārcinu), tika nolikts alas/kapa priekšā. Pēc tam, kad šis milzīgais akmens bija vietā, tika nozīmēti 16 zaldāti, lai sargātu kapu. Par spīti visām šīm piesardzībām, zaldātiem, akmenim, ala bija tukša Lieldienu rītā! Pirmā lieta, ko pirmie cilvēki redzēja Jēzus kapā, bija Jēzus drēbes, bet ne Jēzu. Tukšais kaps ir pirmais pierādījums. Šī ir liela liecība, kas liecina par augšāmcelšanos. Kritiki nav varējuši apšaubīt tukšo kapu, viņi vairāk ir mēģinājuši pasniegt citas iespējamības. Varbūt mācekļi nozaga Jēzus ķermeni? Padomājat, mācekļi, kuri bieži tika aprakstīti kā bailīgi, kā viņi būtu varējuši pārvarēt bruņotus zaldātus? Un vēl nocēluši 3,000 kg (6,614 mārciņu) akmeni? Un tad vēl paslēpt Jēzus ķermeni un izdomāt stāstu par Jēzus augšāmcelšanos. Un vēl nodot savas dzīvības par šo stāstu? Ko domājat? Nē! Vēl viena iespēja, ka reliģiskas autoritātes nozaga Jēzus ķermeni. Bet šis arī neizklausās loģiski. Viss, ko viniem būtu bijis jāizdara, būtu svinīgi jārāda Jēzus kermenis Jeruzālemes ielās un viņi būtu apstādinājuši kristietību jau tad pašā sākumā. Bet viņi to neizdarīja, jo nebija ķermeņa. Jēzus bija augšāmcēlies. Ja nenotika augšāmcelšanās, tad kur ir Jēzus ķermenis? Visu pārējo pasaules reliģiju vadoņi ir miruši un palikuši miruši. Tas nav tas, kas notika ar Jēzu, Viņš pareģoja, ka Viņš augšāmcelsies 3. dienā, un tas arī notika. Un tas ir tieši tas, kas notika. Tukšais kaps šo liecina. Vai ar šo pierādījumu nepietiek? Vai jūs ticat, ka Jēzus augšāmcēlās? Padomāsim par Jēzus mācekļiem, šis fakts varbūt nepietika, tas viņus nepārliecināja. Jēzus bija stāstījis par savu augšāmcelšanos, bet no viņu uzvedības mēs redzam, ka tomēr mācekļi bija pārsteigti. Viņiem vajadzēja vēl kādu pierādījumu! Kaut kas, kas atņemtu visas šaubas viņu prātos.

Maija un jūnija dievkalpojumi un Bībeles stunda.

- Svētdien, 4. maijā, plkst. 10:00 Lieldienu laika trešās svētdienas DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 11. maijā, plkst. 10:00 **Ģimenes dienas** DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola. Sekos sadraudzība.
- Ceturtdien, 15. maijā, plkst. 11:00 Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģelijs.
- Svētdien, 18. maijā, plkst. 10:00 Lieldienu laika piektās svētdienas DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 25. maijā, plkst. 10:00 Lieldienu laika sestās svētdienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 1. jūnijā, plkst. 10:00 Lieldienu laika septītās svētdienas DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 8. jūnijā, plkst. 10:00 **Vasarsvētki**. DIEVKALPOJUMS ar kristībām un Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Ar mūsu mācītāju Dāgu Demandtu var satikties pēc dievkalpojumiem, kā arī trešdienās baznīcā no plkst. 10:00 līdz 14:00 un sestdienās pa Latviešu skolas laiku, visi laipni lūgti!

Ar Dāgu var sazināties, zvanot 612-280-9333 vai dagdemandt@hotmail.com

Draudzes KOPĒJU kalpošana.

Svētdien, 4. maijā - G. Luss, L. Kontere.

Svētdien, 11. maijā - Ģ. Jātnieks, A. Vīksniņš.

Svētdien, 18. maijā - V. Treiberga, L. Kontere.

Svētdien, 25. maijā - S. Straumane, A. Švalbe.

Svētdien, 1. jūnijā - L. Dinglija, S. Pētersone.

Svētdien, 8. jūnijā - V. Konters, Ģ. Jātnieks.

Pierādījums B: Vairāki liecinieki.

Žūrija, es jums tagad pasniegšu nākamo pierādījumu: Vairāki liecinieki. Agrie kristieši neticēja, ka Jēzus augšāmcēlās, jo Jēzus kaps bija tukšs, bet gan, jo viņi Viņu redzēja ar savām acīm. Kad viņi runāja ar citiem par Jēzu, viņi neteica, mēs redzējām Jēzus tukšo kapu, viņi teica, mēs redzējām Jēzu dzīvu! Lielākais pierādījums, ka Jēzus augšāmcēlās ir, ka vairāk kā 515 liecinieki/cilvēki redzēja Jēzu 12 atseviškās reizēs. Apustulu darbos mēs lasām: Tiem Vinš arī pēc Savām ciešanām ar daudz skaidrām zīmēm bija dzīvs parādījies un, četrdesmit dienas vinu vidū redzēts, runājis par Dieva valstību. Jēzus deva mums neapstrīdamus pierādījumus, ka Viņš bija dzīvs. Pēc augšāmcelšanās Vinš parādījās sievietēm kapos. Vēlāk tajā dienā Vinš izstaigāja caur aizvērtām durvīm un uzrunāja savus sekotājus, kuriem bija bailes Jeruzālemē. Tajā vakarā Viņš staigāja ar 2 vīriešiem pa celu. Daudzi cilvēki Vinu redzēja vairāk kā vienu reizi, kādreiz vienu pašu, kādreiz lielās grupās. Kādreiz pa dienu, kādreiz pa nakti. Pāvils šo loti labi izskaidroja, kad vinš rakstīja vienai grupai jauniem kristiešiem: Jo es jums vispirms esmu mācījis, ko es pats saņēmu, ka Kristus ir miris par mūsu grēkiem pēc rakstiem un ka Viņš aprakts un trešajā dienā augšāmcēlies pēc rakstiem, un ka Viņš ir parādījies Kēfam, pēc tam tiem divpadsmit. Pēc tam Vinš ir parādījies vairāk kā pieci simti brāliem vienā reizē, no kuriem daudzi ir vēl dzīvi, bet citi jau miruši. Vairāk ka 500 cilvēki bija gatavi liecināt par Kristu, kurš bija augšāmcēlies! Pēteris, kurš bija viens no šiem aculieciniekiem, vienu dienu spredikoja savu pirmo sprediki. Vinš stāstīja par Jēzus dzīvi un kā Jēzus nomira. Šo mēs varam lasīt Bībelē: Ko Jēzus Dievs ir uzmodinājis, tam mēs visi esam liecinieki. Pēteris šo sprediķo Jeruzālemes sirdī, pilsētā, kur Jēzus bija krustā sists un aprakts. Cilvēki zināja, ka Jēzus kaps bija tukšs un simtiem cilvēku bija Viņu redzējuši. Pēteris uzrakstīja vēstuli Bībelē, viņš vēlējās, lai mēs zinām, ka viņš neizdomāja augšāmcelšanos. Viņš satika Jēzu, runāja ar viņu, pat vienu dienu grillēja zivis ar Jēzu pludmalē. "Nevis izgudrotām pasakām sekodami, mēs jums esam sludinājuši mūsu Jēzus Kristus spēku un atnākšanu, bet kā tādi, kas esam kluvuši Vina varenības aculiecinieki." Kamēr jūs pārdomājat lietas, pārdomājat šos 2 pierādījumus: Tukšais kaps un vairāki liecinieki. Žūrija, ir vēl viens spēcīgs augšāmcelšanās pierādījums!

Pierādījums C: Izmainītās dzīves.

Tiem, kas satika Jēzu pēc augšāmcelšanās, dzīves izmainījās, radikāli izmainījās. Kaut kas mainījās, lai izmainītu mācekļu dzīves. Bībele mums stāsta, ka mācekļi pilni ar bailēm bija ieslēgušies vienā istabā. Vinu vadonis bija nogalināts, kas notiks ar viniem? Jānis mums pastāsta, kas notika tajā istabā: Šinī pašā pirmajā nedēļas dienā, vakarā, kad mācekļi, bīdamies no jūdiem, bija sapulcējušies aiz aizslēgtām durvīm, nāca Jēzus, stājās viņu vidū un saka viņiem: "Miers ar jums!" Un, to sacījis, Vinš tiem rādīja Savas rokas un sānus. Tad mācekli kluva līksmi, savu Kungu redzēdami. Jēzus nedusmojās uz mācekļiem, atceraties, viņi bija Jēzu pametuši. Jēzus teica: Miers ar jums! Viņi vairs nejutās vainīgi. Bailes kluva par prieku! Pēteris pārmainījās! Šī bailīgā vīriešu grupa tika izmainīta, lai būtu spēcīgākā misionāru grupa pasaules vēsturē! Piekrītat? Laujiet man iums uzdot vienu jautājumu, kas Viņus motivēja, lai ietu visur un sludinātu par Jēzus augšāmcelšanos? Vai tas bija priekš naudas? Slavas? Viņi bija nākuši no šaubām līdz noteiktībai....no apjukuma līdz pārliecībai...no bailēm līdz ticībai! Apskatīsimies, kā mācekli mira un, izlemjat, ja vini izdomāja augšāmcelšanos? Matejs mira Etiopijā. Marks tika dragāts pa ielām līdz viņš bija beigts. Pēteris, Sīmanis, Andrejs un Filips tika krustā sisti. Jēkabam un Pāvilam nocirta galvu! Otro Jēkabu nometa no tempļa un apmētāja ar akmeniem. Tomam iedūra ar škēpu! Visi šie mācekli varēja dzīvot, ja vini būtu teikuši, ka Viņš ir miris! Bet nē, Viņi teica: Viņš ir dzīvs! Jēzus ne tikai izmainīja šo mācekļu dzīves, bet Viņš ir izmainījis un pārveidojis dzīves vairāk nekā 2000 gadus! Jums? Jēzus spēja izmainīt dzīves šodien, tā spēja ir tikpat liela, kā tā bija pirmās Lieldienās. Tā arī ir tikpat pieejama šodien, kā tā bija bailu pilniem mācekliem pirmās Lieldienās!

Noslēdzošie vārdi - apskatāmies pierādījumus! Pirmkārt, kā var izskaidrot tukšo kapu? Otr-kārt, kā var apstrīdēt vairākus lieciniekus? Noslēgumā, kā var apstrīdēt to, ka Jēzus izmaina cilvēku dzīves? Pierādījumi ir spēcīgi. Kas ir jūsu spriedums par augšāmcelšanos? Āmen.

"...kā mirēji, un redzi, mēs dzīvojam!"

2 kor. 6:9c

Rakstu šīs Lieldienu pārdomas svētdienā LAETARE, kas pašā ciešanu laikā jau ir kā lodziņš uz Lieldienām. Priecājieties! Un liturģiskā krāsa var būt rosā!

Ir labi, ja mums jau pašā ciešanu laikā ir šādi lodziņi uz Lieldienām - pirms Lieldienām, un tad arī pēc Lieldienām. Apustulis Pāvils visu kristīgo dzīvi raksturo ar vārdiem, ka esam "kā mirēji, bet dzīvojam; ...kā noskumuši, bet vienmēr priecīgi; kā nabagi, bet kas dara daudzus bagātus; kā tādi, kam nav nenieka un kam tomēr ir visas lietas." (2 Kor.6:9c-10).

Tas nozīmē, ka nevienam no mums nav jānoliedz ne bēdas, nedz sāpes, nedz trūkums - arī ne nāves baismo varu. Tomēr, vēl noteicošāks mūsu dzīvei var būt Lieldienu Augšāmcelšanās spēks. Tas ir Dieva mīlestības spēks, kas Jēzū Kristū uzvarējis nāvi, naidu, ļaunumu. Tas spēj pavērt apvārsni arī mums, pašiem mūsu dzīvē, un par liecību un palīdzību citiem. Tas dara bagātu nabagāko no mums, tik bagātu, ka tam ir ko dot citiem - ar tādu bagātību, ko zaglis nevar nozagt, nedz kodes un rūsa samaitāt.

Arī mums netrūkst apdraudējumu un rūpes: par austrumu kaimiņa draudiem Ukrainai, arī Latvijai un visai pasaulei. Par dabas katastrofām, kuŗas daļēji izraisām paši. Daudzus mūsu vecās paaudzes cilvēkus nodarbina jautājums, kā turēties, kad spēki iet mazumā. Daudzi pirms neilga laika ieradušies cīnās, lai pastāvētu saimnieciski un tomēr uzturētu savu identitāti un kopību ar savējiem. Novēlu, lai mēs visu to redzētu arvien Lieldienu apvārsnī: Dievā dibinātas cerības un prieka apvārsnī, Viņa mīlestības apvārsnī: Es dzīvoju, un jums ar' dzīvot būs! Un, kopā ar manu kundzi, pateicos par visām mīļām, jaukām Lieldienu pieredzēm mūsu dzīvē un kalpošanā. Lai mums arvien par jaunu pavērtos šie lodziņi uz Dieva debesīm!

Archibīskaps Elmārs Ernsts Rozītís.

Māc. Dāgs Demandts

Jāṇa evaṇģelijs 4:5-42.

Jēzus nonāk Samarijas pilsētā, vārdā Zihara, tuvu pie tīruma, ko Jēkabs bija devis savam dēlam Jāzepam. 6 Tur bija Jēkaba aka. Bija ap sesto stundu, kad Jēzus, no ceļa noguris, apsēdās turpat pie akas. 7 Tad nāca kāda samariete smelt ūdeni. Jēzus viņai sacīja: Dod man dzert! 8 Viņa mācekļi bija nogājuši pilsētā iepirkt pārtiku. 9 Samariete viņam jautāja: Kā tu, jūds būdams, lūdz dzert man, samarietei? — jo jūdi ar samariešiem nesagājās. 10 Jēzus atbildēja un viņai sacīja: Ja tu zinātu Dieva dāvanu un kas ir tas, kas tev saka: dod man dzert, — tad tu būtu lūgusi viņu un viņš tev būtu devis dzīvu ūdeni. 11 Sieviete viņam sacīja: Kungs, tev nav smeļamā trauka, un aka ir dziļa; no kurienes tad tev ir dzīvais ūdens? 12 Vai tu esi lielāks par mūsu tēvu Jēkabu, kas devis mums šo aku un dzēris no tās pats un viņa dēli un viņa ganāmpulki? 13 Jēzus viņai atbildēja: lkvienam, kurš dzer no šī ūdens, atkal slāps. 14 Bet, kurš dzers no ūdens, ko es tam došu, tam neslāps nemūžam; ūdens, ko es tam došu, kļūs viņā par ūdens avotu, kas verd mūžīgai dzīvībai. 15 Sieviete viņam sacīja: Kungs, dod man šo ūdeni, lai man vairs neslāptu un man vairs nebūtu jānāk šurp smelt.

16 Viņš tai sacīja: Ej, pasauc savu vīru un nāc šurp! 17 Sieviete atbildēja: Man nav vīra. Jēzus viņai sacīja: Tu pareizi saki: man nav vīra, — 18 jo pieci vīri tev ir bijuši, un tas, kas tev tagad ir, arī nav tavs vīrs. To tu esi patiesi teikusi. 19 Sieviete viņam sacīja: Kungs, es redzu, ka tu esi pravietis. 20 Mūsu tēvi ir pielūguši Dievu šajā kalnā, bet jūs sakāt, ka tā vieta, kur jāpielūdz, ir Jeruzālemē. 21 Jēzus viņai sacīja: Tici man, sieva: nāk stunda, kad jūs nepielūgsiet Tēvu nedz šajā kalnā, nedz Jeruzālemē. 22 Jūs pielūdzat to, ko jūs nezināt, mēs pielūdzam, ko mēs zinām, jo pestīšana ir

no jūdiem. 23 Bet nāk stunda, un tā ir jau tagad, kad patiesie dievlūdzēji pielūgs Tēvu Garā un patiesībā. Jo Tēvs meklē tādus, kas viņu tā pielūdz. 24 Dievs ir Gars, un, kas viņu pielūdz, tiem to būs pielūgt Garā un patiesībā. 25 Sieviete viņam sacīja: Es zinu, ka nāk Mesija, saukts Kristus, kad viņš atnāks, viņš to visu mums pasludinās. 26 Jēzus viņai sacīja: Tas esmu es, kas ar tevi runā!

27 Un tajā pašā brīdī nāca viņa mācekļi, un tie brīnījās, ka viņš runā ar sievieti, tomēr neviens neteica: ko tu meklē? — vai: ko tu runā ar viņu? 28 Tad sieviete atstāja savu ūdens trauku, nogāja pilsētā un sacīja ļaudīm: 29 Nāciet, skatiet cilvēku, kas man ir sacījis visu, ko es esmu darījusi! Vai tikai tas nav Kristus?

30 Tad tie izgāja no pilsētas un nāca pie viņa. 31 Pa to starpu mācekļi lūdza viņu, sacīdami: Rabi, ēd! 32 Bet viņš tiem teica: Man ir ēdiens, ko ēst, kuru jūs nezināt. 33 Tad mācekļi cits citam sacīja: Nebūs taču kāds viņam atnesis ēst? 34 Jēzus tiem sacīja: Mans ēdiens ir darīt tā gribu, kas mani ir sūtījis, un piepildīt viņa darbu. 35 Vai jūs nesakāt: vēl četri mēneši, un nāk pļaujamais laiks? – Redziet, es jums saku: paceliet savas acis un skatiet druvas, kas jau ir baltas pļaujai. 36 Jau pļāvējs saņem algu un vāc augļus mūžīgai dzīvībai, lai kopā priecātos abi, sējējs un pļāvējs. 37 Jo te patiess ir teiciens, ka cits ir, kas sēj, un cits ir, kas pļauj. 38 Es jūs sūtīju pļaut, kur jūs neesat pūlējušies. Citi ir strādājuši, bet jūs esat ienākuši viņu darbā.

39 Bet daudzi samarieši no šīs pilsētas sāka viņam ticēt tās sievietes vārdu dēļ, kura liecināja: viņš man ir pateicis visu, ko es esmu darījusi. 40 Kad nu samarieši nāca, lūgdami viņu palikt pie tiem, tad viņš palika tur divas dienas. 41 Un daudz vairāk ļaužu kļuva ticīgi viņa vārdu dēļ, 42 bet sievietei tie sacīja: Mēs ticam vairs ne tavas runāšanas dēļ, jo paši esam dzirdējuši un zinām, ka patiešām viņš ir pasaules Pestītājs! Āmen.

"Slāpes un Svētais vakarēdiens"

Mūsu stāstā izslāpušie cilvēki nāca pie Dieva, lai remdētu savas slāpes. Ja jums slāpst, nākat pie Viņa. Mums ir iespēja to darīt šodien, saņemot Svēto vakarēdienu. Vienā teikumā, saņemot Svēto vakarēdienu, mēs saņemam visas Dieva dāvanas: žēlastību, mīlestību, kristīgo sadraudzību, mieru un īpaši grēku piedošanu. Luterāņi parasti atzīst divus sakramentus, kur katrā viens pasaulīgs elements vai zīme ir saistīta ar Dieva apsolījumu (neredzams). Tie ir Kristus iestādīti un ir žēlastības solījums. Jaunā Derība mums māca, ka Jēzus iestāda kristības un Svēto vakarēdienu. Dievs te caur kaut ko parastu izveido kaut ko sevišķu. Luterāņiem šie ir svarīgi rituāli, kas arī palīdz mums dzīvot ikdienā ar jaunu saprašanu un iedvesmu.

Svētā vakarēdiena stāstu mēs atrodam visos trijos evaņģelijos un arī Pāvila 1. vēstulē korintiešiem. Mēs redzam, ka Marks un Matejs tieši apraksta šo mielastu kā Pashā mielastu, viņi vairāk runā par vakarēdiena svētīšanu un tā nozīmi. Lūkas un Pāvils dod pavēli turpināt mielastu, pieminēdami Jēzu. Mēs lasām, ka Jēzus paņem neraudzēto maizi, kas bija sagatavota Neraudzētās maizes svētkiem... Un, maizi ņēmis, Viņš pateicās, pārlauza to un tiem to deva, sacīdams: "Tā ir Mana miesa, kas par jums top dota. To darait Mani pieminēdami!" (Lūkas 22:19) Neraudzētā maize atgādināja par Izraēlas tautas sasteigto iziešanu no verdzības Ēģiptē. Tomēr Jēzus paņēma centrālo vakariņu elementu un attiecināja to uz sevi. "Tā ir Mana miesa, kas par jums top dota." Jēzus salīdzina maizi ar savu miesu un vēlāk vīnu ar savām asinīm. Mēs ticam, ka šī ir mūsu izglābšana no grēka - Kristus nāves dēļ. Pēc vakariņām Jēzus paņem biķeri ar vīnu un tādā pašā veidā pateicas un izdala to saviem mācekļiem. Jēzus saka: "Šis biķeris ir jaunā derība Manās asinīs, kas par jums top izlietas." Jēzus norādījums, ka šī ir Jauna Derība, uzklausa to, ko pravietis Jeremija pareģoja - dienu, kad Dievs nodibinās Jaunu Derību ar Israēlu (Jeremijas 31:31). Šeit izceļas Bībeles otrās daļas "Jaunās Derības" nosaukums.

Svētā Vakarēdiena būtība un nozīme. Tā ir mūsu Kunga Jēzus Kristus patiesā miesa un asinis, ko mums, kristīgiem cilvēkiem, ar maizi un vīnu ēst un dzert. Pats Kristus to ir iestādījis. Luterāņi tic, ka maize un vīns nepārvēršas par Kristus miesu un asinīm, kā māca Romas Katoļu baznīcā, bet gan maize un vīns paliek visu laiku tie paši. Bet kad mēs vakarēdienā baudām svētīto maizi, mēs reizē saņemam arī Kristus patieso miesu, un, kad dzeram svētīto vīnu, mēs reizē saņemam arī Kristus patiesās asinis. (1. Kor 10:16) Svētais Vakarēdiens palīdz! To rāda šie vārdi: "par jums dota" un "izlietas grēku piedošanai", proti, ka mums Svētajā vakarēdienā ar tādiem vārdiem tiek dota grēku piedošana, dzīvība un svētlaime; jo, kur grēku piedošana, tur arī dzīvība un svētlaime. (M. Lutera Mazais Katehisms un kristīgā mācība)

Svētā Vakarēdiena nozīme mums šodien. Kā Svētais vakarēdiens var būt nozīmīgs kristietim šodien? Atbildi mēs varam atrast trīs jēdzienos, kas skar pagātni, tagadni un nākotni:

- Svētais vakarēdiens ir piemiņas un pateicības brīdis. Jēzus teica: "To darait Mani pieminēdami!" Šis ir laiks, kad mēs pateicamies un apzināmies, ko Jēzus mums ir izdarījis.
- Svētais vakarēdiens ir atspirdzinošs brīdis, kad mēs varam kopīgi piedalīties un baudīt visas dāvanas, ko Jēzus ir mums dāvinājis: Nāvi un augšāmcelšanos mēs tiekam baroti, uzturēti. Šo mēs darām kopīgi, kristīgā sadraudzībā vai, kā grieķiski saka, "Koinonia", brālībā kopā ar Kristu.
- Šis ir laiks, kad mēs atjaunojam vai apliecinām no jauna mūsu ticību. Mēs sevi eksaminējam, lai varam cienīgi saņemt Svēto vakarēdienu. Šo darīdami, mēs atjaunojam mūsu nodošanos Jēzum, apzinādamies, ka Viņš atgriezīsies, tad mēs kopā ar Kristu par jaunu dzersim Tēva valstībā.

Mārtiņš Luters — "Mana sirds ilgojas pēc iespējas saņemt svēto mielastu, to obligāti jādara vienu reizi nedēļā." *John Wesley* — "*As often as you can*", "Cik vien bieži ir iespējams." Daniels Erlanders savā grāmatā "Vieta tev" raksta: "Katrreiz, kad jūs šo maizi ēdīsit un no šī kausa dzersit, es būšu ar jums, pabarošu jūs, mīlēšu jūs un piedošu jums." Šodien Jēzus aicina mūs pie Sava galda, visi ir ielūgti! Āmen.

XXX XXX XXX DRAUDZES DZĪVE XXX XXX XXX

<u>Dāmu saimes ziņa</u>s.

Aprīļa mēnesī -

Pie galdiņa kalpoja Katrīna Dinglija, Ausma Ģiga, Lidija Pētersone.

Ziedus uz altāŗa lika Dāmu saime, Astrīda Bergmane.

Par sadraudzību rūpējās Dzintra Prīlapa, Ilze Grotāne, Sarma Straumane, Gunda Lusa, jaunie vīrieši (pankūku brokastis), Lidija un Selga Pētersones.

<u>Ja varat palīdzēt</u> sadraudzības pusstundā, <u>ziedot produktus</u>, vai palīdzēt tirdziņā, lūdzu sazinaties ar aprīļa/maija/jūnija darba grupas locekli Dzintru Prīlapu (612-724-9304). <u>Ja vēlaties likt ziedus</u> uz altāŗa, zvaniet Laimai Zoltnerei Dinglijai (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Ingunas Baueres grāmatu Piedod, Karolīne.

Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 28. maijā. Satikšanās baznīcā plkst. 10:00 un tad brauksim kopīgi uz Mārtiņa un *Judy* Noru māju *Stillwater*, kur pārrunāsim izlasīto grāmatu.

Sēru ziņas -

Skumjās šķiramies no četriem mūsu draudzes locekļiem.

- † Oļģerts VIJUMS, dzimis 1922.g. 30. septembrī Rīgā, Latvijā, aizgāja mūžībā 6. martā. Pieminas dievkalpojums notika 2014. gada 24. martā.
- † Arnis VALDOVSKIS, dzimis 1936. gada 26. decembrī Rīgā, Latvijā, aizgāja mūžībā 16. martā. Piemiņas dievkalpojums notika 2014. gada 30. martā.
- † Oļģerts DAUKA, dzimis 1921. gada 5. janvārī Litenē, Latvijā, aizgājis mūžībā 2014. gada 30. martā Mineapolē. Bēru dievkalpojums un izvadīšana notika 2014. gada 8. aprīlī.
- † Irēne BIKERS, dz. Ozoliņa, dzimusi 1926. gada 26. jūlijā, Salgales pagastā, Latvijā, aizgāja mūžībā 2014. gada 7. aprīlī. Piemiņas dievkalpojums notika 2014. gada 12. aprīlī.

Kā briedis brēc pēc ūdens upēm, tā mana dvēsele brēc, ak, Dievs, pēc Tevis! Mana dvēsele slāpst pēc Dieva, pēc dzīvā Dieva. Kad es nokļūšu tur, kur es varēšu parādīties Dieva vaiga priekšā? Manas asaras ir mana barība dienām un naktīm, tādēļ ka vienmēr ļaudis uz mani saka: kur ir tavs Dievs? Kāpēc tu esi tik izmisusi, mana dvēsele, un tik nemiera pilna manī? Ceri uz Dievu! Jo es Viņam vēl pateikšos, savam glābējam un savam Dievam! Dienā es saucu: "Kungs, neliedz man Savu žēlastību!" Un naktī es raidu savu dziesmu, savu lūgšanu pie savas dzīvības Dieva. 42. psalms.

Padomes sēde aprīlī.

Lūkojoties dabā, liekas, ka viss ir brūns, izkaltis un pamiris. Bet, rūpīgāk pētījot situāciju, piemēram, norušinot izžuvušās lapas no zemes, redzami asni. Zaļi. Dzīvi. Ir tikai jāpameklē. Tāpat ir mūsu draudzē – jāmeklē atjaunošanās pazīmes. Mūsu baznīca augs, ja pastāvēs pareizie apstākļi, tāpat kā stāds izdīgs pavasarī, sniegam izkūstot un saulei sasildot augsni.

Padome aprīlī runā tieši par atjaunošanos. Pēdējos mēnešos bijušas daudzas bēres. Bet tas nenozīmē, ka viss iet uz beigām. Mūsu celtne atjaunojas. Ieejas telpa kļuvusi tīra un gaiša. Mineapoles *Dvēsele* rēgulāri bagātina dievkalpojumus. Atkal notiek svētdienas skola. Tiekas jauniešu grupa. Korī dzirdamas jaunas balsis. Drīz lietosim jaunu kopējamo mašīnu, lai uzlabotu Svētrīta Zvanus. Spriežam par mājas lapas/portāla izveidošanas iespējām. Runājam par sadraudzības stundas vienkāršošanu vasaras laikā.

Ne tikai mūsu draudze, bet arī Latvijas evaņģeliski luteriskā baznīca ārpus Latvijas (LELBĀL) atjaunojas. Drīz notiks LELBĀL archibīskapa vēlēšanas, lai cits cilvēks stātos Elmāra Rozīša vietā.

Atdzīvinām saites ar kaimiņu latviešu luterāņiem. Kopā ar Milvoku Trīsvienības draudzi 6. aprīlī aizbraucām uz Glīsonu (Gleason), Viskonsīnu, kur divdesmitā gadsimta sākumā rosījās aktīva latviešu sabiedrība. Tā dibināja Mārtiņa Lutera draudzi un pati uzcēla savu baznīcu. Baznīcas celtne vairs nepastāv, bet tās pagalmā, kuŗa divās daļās atrodas kapsēta, noturējām dievkalpojumu un kapakmeņu iesvētīšanu. Iepazināmies ar Glīsonas un Blūmvilas (Bloomville) latviešu pēctečiem.

Nākamā padomes sēde notiks mēneša otrajā otrdienā, 13. maija, pulksten 19:00 trešā stāva lielajā telpā. Mūsu padomes sēdes ir atklātas.

Vija Treiberga

Izbraukums uz veclatviešu ciemu Gleason Viskonsīnā / 6. aprīlis, 2014

Svētdienas rīts daudziem no mums bija agrs rīts, lai jau 7:00 no rīta ar noīrētu busiņu varētu doties 3 ar pusi stundas garajā ceļā uz Gleason. Tiem, kas braucām ar busiņu, satikšanās punkts bija mūsu baznīca. No Mineapoles uz Gleason kopā devās 20 cilvēki, no kuriem 12 brauca busiņā, pārējie devās ceļā ar automašīnām. Izbraukumu kuplināja arī divi suņi - Lily un Basters. Pateicība Dievam, laikapstākļi brauciena dienā bija mums labvēlīgi ar spožu sauli debesīs un samērā siltu laiku. Bijām pārsteigti, ierodoties Gleason ciemā, jo tur sniega kupenas vēl cieši viena pie otras stutējās. Kāda kupena pamanījusies jau lēnām sākt kust, kā rezultātā visapkārt bija daudz dubļu.

Atraduši Community Center, kur plānotas pusdienas un sadraudzība ar Milvoku draudzi un kādiem latviešiem no pašas Gleason, vispirms devāmies uz latviešu kapsētu. Tas bija pāris jūdzes prom no ciema centra. Braucot pa zemes celu meža ielokā, saviļņojošs bija skats, kas pavērās mūsu priekšā. Metāla vārti ar lielu uzrakstu "Latvian Cemetery". Pats metāls, kas jau mazliet aprūsējis, ir kā pierādījums tam, ka tiešām pirms daudziem gadiem te ir dzīvojuši latvieši. Tie, kas nākuši pirms mums. Jāpiebilst, ka kapsēta atrodas ļoti skaistā un klusā vietā. Gribas arī piebilst, ka meži tā vien atgādina mežus Latvijā. Mazliet aizauguši, jauktu koku meži, ar līdzīgām grāvsmalām un vēl tas zemes ceļš, turklāt manāmi dubļains. Visa ainava kopā - piemērotāku atdusas vietu senlatviešu aizgājējiem nevarētu iedomāties. Tā nu visi sabraukuši, cilvēku bariņš tuvu pie 100, devāmies uz kapsētas vienīgo sauso "saliņu" mazliet kalniņā pie lielās egles. Tur milvokieši uzstādīja altāri, mazu galdiņu ar altāra krustu vidū. Zīmīgi, ka mūsu draudze no Gleason pirmās latviešu baznīcas Amerikā, kas atradās šajā kapsētā un nu jau vairākus gadus ir nojaukta, mūsu draudzei dāvināja savu zvanu, bet Milvoku draudzei šo altāra krustu. Tā nu mēs abas

draudzes te esam - atbraukuši ciemos, lai kopīgi pielūgtu Dieva vārdu. Milvoku draudzes mācītājas, prāv. Laumas Zušēvicas un mūsu draudzes mācītāja Dāga vadībā noturējām svētbrīdi. Pēc svētbrīža sekoja viena kapakmens iesvētīšana. Radinieki atbraukuši no Milvokiem, lai šo svarīgo lietu varētu paveikt. Milvokieši bija sabraukuši apmēram 50. Labs pulciņš. Pēc svētbrīža mums bija iespēja aplūkot dažādos kapakmeņus. Uzvārdus, kas angliskoti. Tā kā kapsēta vēl bija pārklāta ar lielu sniega kārtu, tad redzējām tikai dažus. Senākais, ko redzējām, bija apbedīts 1909. gadā, Anna Ozoliņa, vai arī kā vēsta pats kapakmens - Osolin.

Apskatījuši kapsētu, devāmies uz Community Center, kur mūs gaidīja ļoti bagātīgs galds pilns ar dažādiem labumiem. Milvokieši veda desiņas, mineapolieši saldo ēdienu. Paši "glīsonieši" arī bija ļoti parūpējušies par ēdienu, izvēle tiešām bija bagātīga. Iestiprinājušies pēc garā ceļa un svētbrīža kapsētā, dalījāmies sadraudzībā, viens ar otru parunājot, iepazīstoties. Milvoku draudzes priekšniece Sandra Kalve bija sagatavojusi lapiņas populārajām dziesmu ar latviešu dziesmām, visi kopā uzdziedājām. Māc. Dāgs novadīja vienu iepazīšanās spēli. Un tā arī tas laiks pienāca atvadīties un doties uz māju pusi.

Viens ir dzirdēt, otrs ir pašam ar savām acīm redzēt. Tā nav sajūta, ko var izjust katru dienu, kad blakus sēžot kundzei, kurai nu jau pie 80, nākas aplūkot viņas līdzi paņemtās bildes no dievkalpojuma 1938. gadā latviešu baznīcā, kas atradās kapsētā, kur nupat bijām bijuši. Viņa rāda, kura no tām visām mazajām meitenītēm ir viņa ar rūpīgi ieveidotiem matiem un skaistu, baltu kleitiņu. Tad saprot, ka viens ir dzirdēt, otrs ir redzēt, satikt un sajust. Latviski parunāt viņa gan vairs nevarēja, varbūt kautrējās, bet to, ka ir izcēlusies no latviešiem, to viņa cītīgi uzsvēra.

Ir savāda sajūta apzināties, ka šo plašo zemi, ko sauc par Ameriku, latvieši bija noskatījuši jau gadsimtu atpakaļ. Un varbūt pat ilgāk. Arī šodien tik daudziem šī zeme liekas vilinoša un brīnumu pilna. Vieta, kur meklēt labāku dzīvi. Tas nekas, ka 100 gadi var būt starpā, cilvēks ir un paliek tikai cilvēks. Vai tas būtu 1905. vai 2014. gadā.

Nobeigumā Valentīna Pelēča rakstītais 1957. gada laikraksta "Tilts" 23. izdevumā. Šie vārdi ir īpaši zīmīgi mūsu draudzei, kura no Gleason latviešu baznīcas ir mantojusi zvanu: "Skaisti gan būtu, ja Kauča dāvāto zvanu kāds pārvestu tanī zemē, kurai uzticīga - ne ar muti, bet izdarību - palika viņa latviskā dvēsele. Zvanam, kaut apmēros nelielam, būtu lielas un patiesas mīlestības skaņa 2018. gada 18. novembrī."

Edija Banka-Demandta

Augšā: Altāris kapsētā Lejā: Visa grupiņa pie kapsētas vārtiem, aizmugurē kapsēta

Izbraukums uz veclatviešu ciemu Gleason Viskonsīnā / 6. aprīlis, 2014

Augšā: Divi kapakmeņi un māc. Dāgs ar prāv. Laumu **Lejā:** Mineapoles grupiņa (ne visi) pie busiņa

DRAUDZEI JAUNS FOTOKOPĒTĀJS

Mūsu draudzes padome vairāku apstākļu dēļ ir nonākusi pie lēmuma izīrēt jaunu fotokopētāju, kura galvenais uzdevums būs Svētrīta Zvanu drukāšana. Līdz ar to vēlamies jums paziņot, ka jūnija Svētrīta Zvani pie jums nonāks jaunā izskatā! Lielākā maiņa būs tā, ka Svētrīta Zvani būs bukleta formā. Svarīgi ievērot, ka reklāmas un rakstus būs jāiesniedz elektroniskā formātā. Protams, jaunais aparāts pildīs arī visas citas funkcijas, ko esam lietojuši līdz šim, kopēšanu, "skanēšanu", varēs drukāt krāsu kopijas utt. Kompānija, no kuras jaunais aparāts tiks īrēts, ir Konica Minolta.

Meklējot sevi II Iesvētāmo jauniešu saiets Garezerā, 25. - 27. aprīlis, 2014

Viens no Jaunatnes nozares uzdevumiem ir iesvētāmo jauniešu saieta organizēšana. Māc. Dāgs ir Jaunatnes nozares vadītājs. Tā nu šogad, ar gada pauzi (iepriekšējais saiets notika 2012. gada aprīlī), tika organizēts šis saiets ar tēmu "Meklējot sevi II". Kopā sanāca 19 jaunieši, kuri šogad tiks iesvētīti, no vairākām Vidienes apgabala draudzēm un Hamiltonas (Kanāda) draudzes. Sākot ar piektdienas vakaru un beidzot ar svētdienas pusdienlaiku, iedziļinājāmies tādos jautājumos, kā piemēram, kas mēs esam, kam mēs varam uzticēties, kur Dievs ir redzams pasaulē. Saieta dienas bija pilnas ar dažāda veida nodarbībām, skatījāmies daudzas īsfilmiņas (video), dziedājām dziesmas utt. Sestdienas vakars bija filmu vakars, kur visi kopā noskatījāmies jauniešiem domātu kristīgu filmu "Cutback". Saiets bija abās valodās - latviešu un angļu. Saietā piedalījās māc. Dāvis Kaņeps, māc. Roberts Franklins, prāv. Lauma Zušēvica, prāv. Gunārs Lazdiņš un māc. Ojārs Freimanis.

ATBILD MĀCĪTĀJS

Jautājums: Šķiet, ka Debesbraukšanas diena palikusi novārtā. Kā to atzīmēja agrāk?

Atbilde: ...uzkāpis debesīs no Apustuļu ticības apliecības.

Ir taisnība, ka debesbraukšanas stāstam šodien baznīcā netiek veltīta liela uzmanība. Man šķiet, tas notiek, jo ir grūti saprast šīs dienas jēgu. Mēs jautājam, kāpēc Jēzum bija jāuzkāpj debesīs 40 dienas pēc Viņa augšāmcelšanās Debesbraukšanas dienā? Jēzus bija augšāmcelies... varētu teikt, ka šajās 40 dienās pēc augšāmcelšanās Viņš kā StarTrek ainās ir redzams "beaming" no vienas vietas uz otru. Tad kāpēc Viņš skatuviski pacēlās debesīs līdzīgi kā burvis Wizard of Oz filmā atstāja Oz balonā.

Kāpēc Jēzus vienkārši neteica ardievu un aizgāja?

Bija svarīgi, ka Jēzus... sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas. Bija svarīgi, ka cilvēki zina, ka Viņš patiesi ir aizgājis un nebūs atpakaļ līdz ... Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos. Ja Jēzus būtu vienkārši pazudis, tad varētu būt vairāki Jēzus tēli redzēti Jeruzālemē kā Elvisi Las Vegas. Ir grūti sākt mīlēt Jēzu un savu tuvāko, ja tu gaidi vēl vienu augšāmcelšanās parādību. Debesbraukšana ir augšāmcelšanās piepildījums. Jēzus nāca pie mums no Dieva, lai uzņemtos mūsu miesu, bēdas, sāpes, grēkus un mūsu nāvi. 3 dienās grēks un nāve bija pārvarēta. 40 dienas Jēzus staigāja un runāja ar saviem mācekļiem, lai viņi zina, ka šī jaunā dzīve nav izdomāta, bet īsta. Un tad Viņš atgriezās pie Tēva. Mums ir aicinājums neskatīties uz augšu, bet skatīties mums apkārt uz darbu, kas jāpaveic, uz pasauli, kura ir pilna ar cilvēkiem, kam ir sāpes. Šiem cilvēkiem ir nepieciešams redzēt un izjust Jēzus mīlestību viņu dzīvēs.

Ja tev ir kaut kas, ko vēlētos pajautāt mācītājam, droši raksti uz mndraudze@gmail.com vai arī atstāj ziņu draudzes birojā

Latviešu skolas čūsku/olu diena bildēs

12. aprīlī latviešu skolā bija "Čūsku/Ādu/Sīpolu mizu" diena: krāsojām olas, lai izdalītu latviešu baznīcas draudzei pēc Pūpolsvētdienas dievkalpojuma, kā arī runājām par čūskām - sk. Anja Čuriskis ģimene iepazīstināja skolas saimi ar viņu 4 mājas čūskām, pastāstīja tuvāk par čūsku dzīvi. Bērni varēja pat pataustīt čūskas. Pārrunājām, kādas čūskas mīt Latvijā. Apskatījām čūsku ādu, kā arī citu dzīvnieku ādas - govs, trušu, ūdeļu u.c. Katrs skolnieks izkrāsoja vienu čūskas "gabaliņu" - beigās sanāca garu garā un raibā čūska. Tāda gara un raiba čūska mums iznāca arī no rīta rotaļās, kad Zinta Pone vadīja rotaļu "Čūska, čūska", ko apguvām "3x3" nometnē Garezerā pagājušā vasarā no Medeņu pāra. Skolas pārzine Indra Halvorsone

Augšā pa kreisi:

Emīlija Laizāne rūpīgi ietin oliņu

Augšā pa labi:

Marks Rubenzer aplūko čūsku

Lejā:

3. klases bērni ar sk. Intu Lāčplēsi krāso olas

PALĪDZĪGĀS ROKAS

Svētrīta Zvanu redakcija nolēma atjaunot šo sleju, kas domāta kā palīgs dažādos ikdienas dzīves jautājumos, sevišķi tiem, kam gadu gājumā mainījušies dzīves apstākļi. Ja lasītājiem būtu kādi ierosinājumi, pielikumi vai iebildumi, labprāt gribētu tos dzirdēt vai lasīt. Gaidīsim jūsu atsauksmes!

METRO MOBILITY

Esmu novērojusi, ka diezgan daudzi no mūsu draudzes locekļiem ne vienmēr izmanto iespējas, ko piedāvā vietējās iestādes. Viens tāds pakalpojums ir iespēja saņemt palīdzību ar transportu no jūsu mājas durvīm līdz, piemēram, ārsta kabinetam. To nodrošina Dvīņu pilsētu un priekšpilsētu apvienība – Metropolitan Council - ar Metro Mobility palīdzību.

Viņu pakalpojumi pieejami cilvēkiem gados, kam grūtības ar redzi un/vai ir ierobežotas pārvietošanās iespējas. Lai kvalificētos šai palīdzībai, jāiesniedz lūgums kopā ar ārsta izpildītu anketi. Visvieglāk to kārtot, ja esat tikko pārdzīvojis kādu operāciju, maiņu jūsu veselības stāvoklī vai dzīves apstākļos. Manā pieredzē viszinīgākās šinīs jautājumos ir jūsu "social workers" (katram pacientam tādu nozīmē) vai arī ārstu palīdzes/medmāsas.

Lai pieteiktos vai uzzinātu vairāk, zvaniet uz **Metro Mobility Service Center 651 602 1111**, vai arī runājiet par to ar jūsu ģimenes ārstu.

.....

Vēl viena svarīga iestāde, kas sniedz izziņu pensionāriem par dažādiem jautājumiem ir **Senior LinkAge 1-800-333-2433**, Minesotas pavalsts iestāde, kas specializējas tieši šādu jautājumu risināšanā.

Rita Drone

XXX XXX XXX

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

XXX XXX XXX

Ar skatu uz priekšu - nākošie sarīkojumi:

Ceturtd.-svētd. 1.-4. maijā - Tautību festivāls St. Paulā.

Sestdien, 10. maijā - Draudzes Pavasara tirdziņš - draudzes namā.

Sestdien, 14. jūnijā - Aizvesto piemiņas sarīkojums.

Otrdien, 24. jūnijā - Jāņi pilsētā - draudzes namā.

Vēl rosīgāk kā bišu stropā

Minesotas pavalstī ASV kopš 1951. gada aktīvi darbojas Mineapoles-St. Paulas Latviešu skola. Tā atrodas St. Paulas Latviešu luterāņu baznīcas telpās, un, sākot ar jauno mācību gadu, skolu vada divas jaunas mācību pārzines — Indra Halvorsone un Eva Tone. Evas darba pienākumos ietilpst rūpes par skolas budžeta lietām, mājaslapu, sadarbība ar vecāku padomi, savukārt Indras pienākums ir stundu plāna veidošana un sadarbība ar skolotājiem. Iepriekš abas dāmas strādājušas vecāku padomē, bet Indra paralēli arī kā latviešu valodas skolotāja vecāko klašu audzēkņiem. Lai par Mineapoles-St. Paulas Latviešu skolas darbību uzzinātu ko vairāk, uz sarunu aicināju mācību pārzini Indru Halvorsoni.

Tradīcijām bagāta, taču tik mainīga un neparasta.

Šajā mācību gadā skolu apmeklē 34 bērni vecumā no 3 līdz 12 gadiem un viņus apmāca 12 skolotāji. Mācības notiek tikai latviešu valodā. Skolas gads ilgst no otrās septembra nedēļas nogales līdz trešās nedēļas nogalei maijā. Mācības nenotiek ziemas brīvdienās, Pateicības dienā un Lieldienu nedēļas nogalē.

"Šogad mums ir diezgan daudz jaunu skolotāju — dažās klasītēs skolotāji strādā divatā jeb pārī. Pieci skolotāji ir "Latvijas latvieši", bet septiņi pedagogi ir mācījušies ASV latviešu skolās, vairāki pat šeit, Mineapolē. Septiņi no skolotājiem paši ir skolēnu vecāki, taču tikai trim skolotājiem ir profesionāla pedagoga pieredze," stāsta I. Halvorsone. Viņa un arī pārējie kolēģi priecājas, ka skolas darbā labi ir iekļāvušies latviešu baznīcas jaunais mācītājs Dāgs Demandts un viņa dzīvesbiedre Edija. "Dāgs uzrunā bērnus no rīta un vada ticības/ētikas stundas, bet Edija māca 1. klasītes audzēkņus."

I. Halvorsone piebilst: "Mūsu skola šo vairāk nekā 60 mācību gadu laikā nekad nav pārstājusi darboties. Vispirms tika nodibināta latviešu draudze un drīz vien — arī skola. Salīdzinājumā ar "ziedu laikiem", pašlaik, protams, bērnu skaits ir mazāks, tomēr jūtams, ka skola attīstās. Ir plāni uzrakstīt grāmatu par skolas vēsturi, bet tas pagaidām ir tapšanas stadijā."

Mineapoles St. Paulas Latviešu skolas pedagogi galvenokārt izmanto Amerikas Latviešu Apvienības (ALA) Izglītības nozares izstrādātos mācību plānus, materiālus, turpinot vairāk nekā 60 gadus koptās tradicijas. "Mums ir viena klase, ko saucam par valodas klasīti, kurā pieci bērni mācās latviešu valodu kā svešvalodu. Mūsu skolu var apmeklēt bērni, sākot no trīs gadu vecuma, jo izveidota īpaša bērnudārza klasīte," skolas darbu raksturo I. Halvorsone. "Ir sagatavošanas klase, un audzēkņi skolu absolvē, beidzot 8. klasi. Skolas diena ilgst no deviņiem rītā līdz pulksten vieniem dienā, taču jaunākās klases darbu beidz agrāk." Sākot ar 1. klasi, tiek pasniegtas ticības/ētikas stundas. Mazākie bērni apgūst rakstīšanu, lasīšanu, dziedāšanu un dejošanu, strādā radošus darbiņus, savukārt lielākie bērni mācās latviešu valodu, literātūru, Tēvzemes mācību, dziedāšanu, dejošanu. 6. un 7. klasē tiek mācīta Latvijas ģeografija un vēsture, taču viena no klasēm pat apgūst kokles spēli! Visiem skolas bērniem ir arī kopējas nodarbības — ir rīta uzruna un audzēkņi no rīta piedalās rotaļās.

Bez vecāku un labvēļu atbalsta nespētu.

Milzu darbu skolas labā paveikusi Vecāku padome — gan sadalot pienākumus, organizējot pasākumus un vecāku dežūras, gan arī iekasējot skolas naudu. "Bez vecāku atsaucības un iesaistīšanās skolas dzīvē tā nepastāvētu, jo viss balstīts uz brīvprātīgo darbu: uz vecāku apņemšanos katru sestdienas rītu celties un vest bērnus uz latviešu skolu, daudzreiz arī pašiem mācīt, dežūrēt, cept pīrāgus, pasūtīt skolas krekliņus, taisīt latviskus Mārtiņa dienas kostīmus, iesaiņot Ziemassvētku paciņas, pildīt dīdžeja lomu Sirsniņdienas ballītē un tā joprojām. Pats galvenais ir izbrīvēt laiku, lai turpinātu mājās runāt latviski un kopā ar bērnu piestrādātu pie latviešu skolas mājasdarbiem."

Skolēnu vecāki maksā skolas naudu, kas ir \$330 par pirmo bērnu, \$165 par otro, bet \$110 par trešo bērnu (skola palīdz ģimenēm, kam samaksāt skolas naudu ir financiāli grūti). Nauda nepieciešama skolotāju algām, kas gan ir neliela, salīdzinot ar ieguldīto darbu — apmēram \$ 25 par vienu mācību dienu, mācību materiāliem un telpu īrei. "Mums ir ļoti laba saprašanās gan ar baznīcu un draudzi, gan arī ar Latviešu organizāciju apvienību Minesotā (LOAM). Gan baznīca, īpaši Dāmu saime, gan LOAM mūs atbalsta financiāli. Piemēram, tikko esam saņēmuši dāsnu ziedojumu no Dāmu saimes Draudzīgajā aicinājumā, savukārt LOAM financiāli atbalstīja mūsu skolotāju ceļa izdevumus uz apmācībām Losandželosā pagājušā gada oktobrī. Arī Latviešu Kredītsabiedrība Minesotā mūs atbalsta — nupat viņi sponsorēja siltās pusdienas Draudzīgajam aicinājumam," uzskaita mācību pārzine.

Skolā izveidojusies plaša mācību līdzekļu bibliotēka. "legādājamies mācību materiālus ar ALA grāmatu apgāda palīdzību. Iepriecina Latviešu Valodas aģentūras (LVA) izdotie materiāli, kā arī ar Pasaules Brīvo latviešu apvienības atbalstu izdotie mācību līdzekļi. Šogad daudzus jaunus materiālus, kā arī metodisko literātūru iegādājāmies par mums piešķirtajiem 1465 latiem. Šo naudu saņēmām ar LVA palīdzību no Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta programmas "Valsts valodas polītika un pārvalde"," stāsta mācību pārzine, un piebilst, ka šajā mācību gadā patiesi daudz vairāk izjūtama Latvijas palīdzība skolai. "Gan iepriekš minētā naudas summa, kas skolai tika piešķirta, gan ziņas un jaunumi latviešu valodas mācīšanas un mācīšanās jomā, ko saņemam no LVA darbinieces Aijas Otomeres — tas gan finansiāli, gan saturiski bagātina mūsu skolas pedagogu darbu."

Jāpiebilst, skolotāji cenšas piedalīties visos ALA, PBLA un LVA izsludinātajos konkursos, kā arī sadarboties ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu un Jauniesu Žūriju.

Dažādo tradiciju kopšana vieno.

Šai izglītības iestādei ir arī vairāki par tradīciju kļuvuši pasākumi, kas tiek rīkoti gadu desmitiem. Tie ir Mārtiņu svinēšana, 18. novembŗa svinīgais pasākums, Ziemassvētki, kam par godu audzēkņi ar skolotājiem iestudē nelielu ludziņu un piedalās dievkalpojumā kopā ar draudzes kori. "Ziemassvētkos mums vienmēr ir Ziemassvētku vecītis latviskā mētelī ar nelielu žagaru buntīti, kurš nes bērniem dāvanas: grāmatas un saldumu paciņas," ar smaidu stāsta I. Halvorsone. "Pagājušajā gadā pirmo reizi svinējām Sirsniņdienas ballīti ar dejām pie latviskas mūzikas un pankūkām ar zemenēm un putukrējumu. Pirms Lieldienām skolas bērni krāso daudz olu, lai pēc tam tās izdalītu draudzes locekļiem Pūpolu svētdienā. Maija sākumā mūsu dejotāji dejo lielākajā dažādu kultūru festivālā Mineapolē — Festival of Nations. Un gada beigās izdodam skolas gada žurnālu "Atmiņas". Savukārt mūsu lielākais naudas piesaistīšanas pasākums ir Draudzīgais Aicinājums, kad skola rūpējas par programmu, gatavo siltas pusdienas un cep pīrāgus, maizi un citus gardumus pārdošanai."

Tradicionāli skolas gads tiek sākts ar Bērnu svētkiem, reizēm tas notiek kopā ar latviešu draudzi. Svētku laikā bērni, kā arī vecāki sacenšas interesantās stafetēs, piemēram, arbūzu ripināšanā, virves vilkšanā, olu pārnešanā un citās. Savukārt mācību gadu šī skola noslēdz ar izbraukumu uz kādu no Mineapoles parkiem vai ciemojoties pie kādas no skolēnu ģimenēm viņu vasaras mājā pie ezera.

Lai stiprinātu saikni ar dzimteni, skolā notiek rīta sanākšana, kad pedagogi vienmēr pastāsta arī kādu ziņu par notikumiem Latvijā. "Šī gada Draudzīgā Aicinājumā stāstījām šejienes latviešu sabiedrībai par Latvijas Nacionālo bibliotēku "Gaismas pils" un par Grāmatu Draugu ķēdi. Mūsu absolventi bieži pēc skolas beigšanas dodas ALAs organizētajā braucienā pusaudžiem "Sveika, Latvija!", kur ciemojas visos novados, apskata galvenās Latvijas kultūras vietas, ciemojas pie Valsts prezidenta, satiekas ar vienaudžiem. Brauciens ir kā kulminācija skolā apgūtajām zināšanām par Latviju – iespēja to visu pieredzēt klātienē." Jāpiebilst, ka skola un arī vietējās organizācijas parasti financiāli atbalsta absolventu dalību šajos braucienos.

Lāsma Ģībiete, laikrakstā "Izglītība un kultūra".

Dzintara Flautu kvarteta koncerts Mineapolē.

6. aprīlis Mineapolē – viena no pirmajām īsti pavasarīgajām dienām: saule, gaisma, silta vēja pūsmas, putnu priecīgā čivināšana – sen to neesam izjutuši. Latviešu sabiedrības dzīvē pavasarīgās noskaņas papildina arī mūzikāls baudījums – viesojas Dzintara Flautu kvartets: 4 talantīgas mūziķes no ASV Austrumu krasta tieši Mineapolē noslēdz savu koncertturneju.

Koncerta programmiņā lasām, ka "Dzintara Flautu Kvartets dibināts 2010. gadā Ilonas Kudiņas vadībā ar mērķi iepazīstināt plašāku sabiedrības daļu ar Baltijas flautistēm un mūsdienu, galvenokārt baltiešu komponistu mūziku". Kvarteta dalībnieces tagad dzīvo un strādā ASV, bet viņu dzīvesceļš aizsācies vienā no 3 Baltijas valstīm: Elzbieta Brandys nāk no Polijas, Ona Jonaityte no Lietuvas, bet Agita Arista un Ilona Kudiņa – no Latvijas.

Koncerta programmā atbilstoši kvarteta dibināšanas mērķim Baltijas valstu komponistu darbi – pasaulslavenie Arvo Pärt un Pēteris Vasks, latviešu publikai pazīstamie Romualds Kalsons, Juris Ķeniņš, Selga Mence, Pēteris Plakidis, Dace Aperāne, nesen mūžībā aizgājušais Niks Gothams, iepazīstam arī man personīgi mazāk zināmu komponistu vārdus un mūziku – Anita Kuprisa, Pēteris Aldiņš, Jonas Tamulionis, Valentinas Bagdonis un Tatjana Kozlova - gados visjaunākā komponiste no Igaunijas.

Kvarteta dibinātāja Ilona Kudiņa raiti vada koncertu, mazliet pastāstot par skaņdarbiem, par to, kā šie darbi ienākuši kvarteta repertuārā, par pašu izpildītāju izjūtām un izaicinājumiem, atskaņojot šādu - mūsdienīgu mūziku (pavisam citādu nekā "tipiskais" flautu izpildītāju repertuārs).

Gluži kā jūras malā atrasti dzintara gabaliņi katrs no mākslinieču izvēlētajiem komponistu darbiem iemirdzas ar savu īpašo formu, nokrāsu, arī atšķirīgu izpildītāju sastāvu: Romualda Karlsona "Kanonā" Elzbieta Brandys un Ona Jonaitytes flautas sarunājas duetā, koncerta otrā daļā dzirdams trio, tad Ilona Kudiņa emocionālā sōlo atskaņo Pēteŗa Vaska skaņdarbu "Ainava ar putniem".

Mākslinieces notur klausītāju uzmanību, pārvietojoties un atskaņojot mūziku no dažādām koncerta zāles vietām, dažreiz spēlējot pavisam tuvu klausītājiem. Mūsdienu mūzikai atbilstoši mūziķes izmanto neparastas skaņas – gan neierastas flautu skaņas (Tatjanas Kozlovas darbā "Pieneņu sniegs" mazliet svilpojošās, klusinātās flautu skaņas atgādina pieneņu pūku lidojumu), gan arī skaņas, kas rodas, piem., no oļu sasišanās, zvaniņa. Šādu skaņu visvairāk ir Agitas Aristas meistarīgi atskaņotajā Daces Aperānes poētiskajā darbā "Sanošs koks". Jauki, ka programmā ir iekļauts Daces Micānes Zālītes dzejolis, kas palīdz labāk izprast un iztēloties šo skaņdarbu.

Ir interesanti ieklausīties, kā mūsdienīgi var aranžēt un atskaņot arī latviešu tautas dziesmas: Juŗa Ķeniņa "Ganiņš biju" un koncerta noslēgumā atskaņotās Pēteŗa Plakida variācijas par "Pūt, vējini!" – ierastās melodijas liekas īpaši tuvas un pazīstamas pārējo moderno skandarbu vidū.

Koncerta noslēgumā klausītāji pateicas mūziķēm par lielisko koncertu ar aizrautīgiem aplausiem. Šī bija mūzikāli interesanta un izglītojoša tikšanās! Lai Dzintara flautu kvartetam daudz jaunu ieceru, ierakstu, koncertu! Gaidīsim atkal Dvīņu pilsētās!

Paldies Latviešu kultūras biedrībai TILTS ar ALAs atbalstu, kā arī Minesotas Latviešu Koncertapvienībai ar palīgiem par flautu kvarteta turnejas atbalstu un koncerta rīkošanu.

Indra Halvorsone

"Caught in the Crosswinds: The Voice on an Estonian Refugee"

Svētdien, 13. aprīlī Minesotas Universitātes mūzikas doktora grada kandidāts tenors *Zachary Colby* sniedza aizkustinošu priekšnesumu mūsu baznīcā. Programmas teksts ņemts no mācītāja Kārļa Kiiska memuāriem un archīva dokumentiem, kas ir uzglabāti Minesotas Universitātes imigrācijas vēstures pētniecības centrā. Dziesmas bija igauņu valodā un tulkojumi parādijās uz ekrāna kopā ar piemērotām bildēm gan no Igaunijas skaistās dabas, gan no vēsturiskiem notikumiem 1941.-1942.g. okupācijas laikā. Pogramma bija saistīta kopā spējīgā pianista *Jerrod Wendland* pavadījumā.

Uzvedums bija vēsturiska notikuma atreferējums poētiskā ritmā ar pieskaņotām dziesmām un mūzikas pavadījumu. Sniegums notika ļoti nopietnā garā bez aplausiem starp dziesmām. Noskaņojums bija drūms un saistoš. Latviešos izsauca atmiņas no pašu līdzīgiem piedzīvojumiem. Skatītāji bija redzami aizkustināti.

Paldies Zachary Colby un Jerrod Wendland par šo bagāto priekšnesumu.

Sakarā ar notikumiem Ukrainā, šī programma bija ļoti laikmetīga un tai pašā reizē satraucoša. Batijas valstis nav gatavas, lai vēsture atkārtotos.

S.D.

"Pateicība ceļ, skaudība nez' vai."

Pateicāmies Ingai Spriņģei par izsmeļoši informātīvo rakstu, kas parādījās "Ir" zūrnāla 2014. g. 13. marta nummurā ar virsrakstu "Galma kardiologs Ērglis". Raksts atspoguļo daudzās vājās vietas veselības aprūpē Latvijā vispārīgi, un parāda lielo līdzekļu disproporciju starp speciālitātēm, ko piešķir valsts. Nenoliedzami un uzkrītoši valsts ir atbalstījusi un atbalsta tās speciālitātes, kas ir ienesīgākās slimnīcai. Lielāku līdzekļu novirzīšanai pamatā ir iemaņas un pārliecība kā sagatavoti pasniegt un uzsvērt speciālitāti valdībai un Saeimai. Tāpēc nedrīkstam apskaust Dr. A. Ērgli par viņa entuziasmu, ekspertīzi, zināšanām un prasmi uzrunāt cilvēkus par mērķtiecīgu atbalstu noteiktam mērķim. Tas prasa lielu, nenogurstošu un neatlaidīgu darbu - kontaktu uzturēšanu un attiecību

stiprināšanu. Tikai tādā veidā var sagaidīt pozitīvus rezultātus. Jā, visam tur ir jābūt caurskatāmam un caurspīdīgam pozitīvā virzienā.

Profilakse ir atstāta gandrīz vai aimirstībai no valdības puses, jo tā nav ienesīga īstermiņā. Tā var atmaksāties un rādīt pozitīvus rezultātus ilgtermiņā. Tik daudz jau ielaists un aizkavēts - tas pats veselīgais dzīves veids - sākot ar kustēšanos, fiziskām aktivitātēm un garīgo možumu, rēgulāru, gadskārtēju vizīti pie ārsta, veselīgu ēdienu - nav jau vairs kaŗa laiki, kad nebija izvēles. Šinī ziņā, kā sabiedrība esam palikuši slinki un kūtri sevi pieskatīt. Profilakses veicināšana ir jāpauž un par to jāuzrunā rēgulāri visu laiku, nepietiek ar dažiem rakstiem presē un TV pārraidē kur deputāti vingro, utt.. Tas var būt tikai sākums.

Jautājums par zemā profesionālā atalgojuma radikālu pacelšanu visam medicīnas personālam 3-4 reižu apmērā nav atrisināts. Tomēr ir pavīdējis mēģinājums celt algas, bet bez efektivitātes, pārliecības vai kāda jūtama atvieglojuma - vairāk simboliski. Ar to vien nepietiek. Algu palielinājumam ir jābūt profesionālā līmenī, lai tas nebūtu apkaunojoši. Tāpēc nav ko brīnīties un vaimanāt, ka jaunie ārsti-speciālisti un medmāsas atstāj Latviju ekonomisku apsvērumu dēļ.

Vājākās vietas veselības aprūpē Latvijā ir rakstā norādītas kā:

- 1. Mazais valsts financējuma gadskārtējais piešķīrums.
- 2. Zemais atalgojums visam medicīnas personālam.
- 3. Proporcionāli nevienlīdzīgais financiālais piešķīrums speciālitātēm.
- 4. Necaurskatamība, neskaidrība trūkst noteiktības un informācijas.
- 5. Profilakses financiālais valsts vājais atbalsts.

Simptōmus esam konstatējuši, tagad jāķeras pie risinājumiem. Vai to darīsim un kad?

Tomēr raksta virsraksts - "Galma kardiologs Ērglis" zināmā mērā ir nievājošs un uztverams kā ne visai nopietns, piešķiŗot pat izsmiekla vai komiskuma toni. Dr. Andrejs Ērglis nav to pelnījis, bet gan mūsu visu atzinību un pateicību nostādot kardioloģiju pasaules līmenī. Tas tikai drupina un grauj viņa labo reputāciju - viņam un speciālitātei. Tāpēc tagad Latviešu ārstu un zobārstu apvienība (LĀZA) - latviešu ārsti un zobārsti ārzemēs - izsaka pateicību un atzinību Dr. A. Ērglim.

Jānis J. Dimants, Jr., M.D. LĀZAs valdes priekšsēdis.

Lietuva velk kabeli uz Zviedriju.

Baltijas jūrā pie Lietuvas krastiem sākta kabeļa vilkšana uz Zviedriju - viens no galvenajiem posmiem stratēģiskajā projektā "NordBalt", kas paredz līdz 2015. gada beigām izveidot Lietuvas un Zviedrijas energosistēmu starpsavienojumu.

Kabelis tiks ielaists 800 metrus garās caurulēs, kas jau nostiprinātas Kuršu kāpu piekrastē. Uz kuģa "Topaz Installer" aptuveni 600 metrus no krasta sākta gatavošanās kabeļa nolaišanai. 300 kilovoltu līdzstrāvas kabeli 12,3 centimetru diametrā ar vairāku slāņu pārklājumu, kas noturīgs pret sāļo jūŗas ūdeni, ražojusi Zviedrijas kompānija ABB. Visa starpsavienojuma garums būs 450 kilometru.

Šis starpsavienojums palīdzēs veidot kopīgu Baltijas valstu un Skandināvijas elektroenerģijas tirgu un radīs iespējas pirkt elektroenerģiju no hidroresursiem bagātajām Ziemeļeiropas valstīm, samazinot enerģētisko atkarību no Krievijas. Pagaidām Baltijas valstu tīkli ar ziemeļvalstu energosistēmu savienoti tikai pa diviem "Estlink" jūŗas kabeļiem starp Somiju un Igauniju, bet ar to nepietiek, lai Baltijas valstu tirgi būtu pilnīgi integrēti kopējā tirgū. Lietuvai iespējas nodrošināties ar lētāku enerģiju no Skandināvijas ierobežo arī nepietiekamā pārvades līniju caurlaidība starp Igauniju un Latviju.

Eksperti uzskata, ka līdz ar "NordBalt" nodošanu ekspluatācijā elektroenerģijas cenu līmenis Lietuvā un Latvijā tuvināsies ziemeļvalstu un Igaunijas līmenim. Tomēr ierobežotā pārvades jauda starp Igaunijas un Latvijas energosistēmām veicina to, ka Latvijas un Lietuvas tirgū elektroenerģijas tirgus cena caurmērā ir augstāka. 2014. gada pirmajos trīs mēnešos Latvijā un Lietuvā vidējā elektroenerģijas

troenerģijas tirgus cena bija 42,4 eiro par MWh, kas ir par 19% vairāk nekā Igaunijā, kur vidējā tirgus cena līdzīgā periodā bija 35,8 eiro par MWh. (Latvijas Avīze)

Afganistānas zeme Klusajā dārzā.

Rīgā, Klusajā dārzā, kā atvērta grāmata novietots Latvijas puišiem veltīts piemineklis Afganistānas karā kritušajiem Latvijas dēliem. Tajā iekalti desmitiem uzvārdu.

Pieminekļa idejas autors Gunārs Rusiņš stāsta - uz Kluso dārzu viņš atvedis zemi arī no Afganistānas. Cik vien iespējams, apbraukātas visas vietas, kur atdusas Afganistānā kritušie Latvijas iedzīvotāji, un pa saujai šīs zemes nu ir vienuviet - pie pieminekļa Klusajā dārzā.

Ik gadu 15. februārī, dienā, kad bijušās PSRS karaspēks tika izvests no Afganistānas, Klusajā dārzā piemiņas pasākumu organizē Latvijā dzīvojošo Afganistānas kara un citu militāro konfliktu veterānu asociācija. Tās valdes priekšsēdētājs ir G. Rusiņš, kurš pats karojis Afganistānā. Viņš bija iniciātors gan pieminekļa veidolam, gan ziedojis daļu savu līdzekļu, lai šo ideju varētu īstenot. "Liela daļa ir manis sponsorētu līdzekļu, bija cilvēki, kas atsaucās un ziedoja. Latvijas dzelzceļš daudz palīdzēja," stāsta G. Rusiņš. Jāpiebilst, ka uzņēmums Latvijas dzelzceļš ir viens no pirmajiem, kas sācis atbalstīt Afganistānas kara veterānus. Viņiem piešķir īpašas apdrošināšanas polises, lai palīdzētu pārvarēt kara atstātās sekas.

G. Rusiņš ir apmierināts, ka bojāgājušo piederīgie jūtas gandarīti, - ir izveidota vienota piemiņas vieta, kur var atbraukt no visas Latvijas. Tādas ir arī ārpus Rīgas, piemēram, Rēzeknē un Ludzā, bet G. Rusiņa mērķis ir līdzīgas piemiņas vietas ierīkot visās reģionu pilsētās. Viņš runājies Nacionālajos bruņotajos spēkos un Aizsardzības ministrijā par to, vai citviet konfliktu zonās kritušie būtu jāiemūžina šajā piemineklī. Tomēr nē, viņiem būšot piemineklis Ādažos. G. Rusiņš piebilst, ka Afganistānas karā kritušajiem veltītais piemineklis veidots tā, lai tam var pievienot papildu lapas. Ja nu kas mainās, ja parādās vēl citi uzvārdi. Tomēr līdzās Afganistānā kritušajiem iekals tikai misijās bojāgājušo uzvārdus.

Latvijā dzīvojošo Afganistānas kara un citu militāro konfliktu veterānu asociācija ir dibināta 1998. gada 21. aprīlī. Tajā apvienojušies Latvijas iedzīvotāji, kuŗi ir pildījuši kaŗavīra pienākumu Afganistānā un citos militāros konfliktos pēc 1945. gada, kā arī ģimenes locekļi, kuŗu piederīgie krituši šajos karos vai miruši iegūto slimību un ievainojumu dēļ.

(Neatkarīgā Rīta Avīze Latvijai, autore Antra Gabre.)

XXX XXX XXX	PATEICĪBAS	XXX XXX XXX

Pateicamies par dāsno ziedojumu, ko mūsu draudzes loceklis Laimonis Sproģis veltīja Dr. Jāņa Robiņa piemiņai. Kopsumma \$1000 tika sadalīta starp Gaŗezeru (\$500) un Okupācijas mūzeju (\$500). To izkārtoja draudzes Dāmu saime.

"Tas Kungs bij' devis, tas Kungs ir ņēmis, slavēts lai ir tā Kunga vārds.." (lj.1:21).

Š.g. 8. aprīlī, izvadot mūžības ceļā mīļo vīru, tēvu, vectēvu, brālēnu Oļģertu Dauku, izjutām garīgo atbalstu ne tikai Kristus apsolījumā - "...Es ņemšu jūs pie Sevis...", bet arī no dažādos veidos izteiktām līdzjūtībām.

Sirsnīgs paldies draudzes mācītājam Dāgam Demandtam gan par atvadu vārdiem nododot Oļģertu Dieva rokās, gan apmeklējumiem viņa nespēka gados pasniedzot Svēto vakarēdienu un svētības vārdiem slimnīcā viņa pēdējās dzīves dienās.

Par izjustu sirds tuvumu Oļģertam aizvadītajos gados liecināja mūsu ģimenes draugs Laimonis Sproģis; paldies tev, Laimoni!

Paldies draudzes priekšniekam Geroldam Lusam un Ilzei Grotānei par ardievām no draudzes un DV Minesotā apv. priekšniekam Girtam Jātniekam.

Pateicamies ikvienam, kas dalījās ar mums šajā sēru laikā: gan ar savu klātbūtni, gan ziedu vai rakstu rindiņu sveicieniem, vai arī palīdzīgu roku sniedzot bēru izkārtojumā.

Milda un Rita Dauka, Inta Magone.

Paldies Jums par Svētrīta Zvanu sūtīšanu. Esmu priecīga tos lasīt! Lai Dievs jūs visus svētī un dod spēku šo svētīgo darbu turpināt. Jūsu Irēne Medne.

Pasteicos mācītājam Dāgam Demandtam, Daugavas Vanagiem un visiem, kas mani sveica manā dzimšanas dienā.

Pateicībā Zigfrīds Zoltners.

XXX XXX XXX Sludinājumi XXX XXX XXX

Varu palīdzēt MĀJU PIRKŠANĀ un PĀRDOŠANĀ.

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem reālizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, financēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu: MĀRIS KURMIS - COUNSELOR REALTY - 612-558-6784; mkurmis@hotmail.com; www.mkurmis.counselorrealty.com

Izkārtoju mājas izpārdošanu (Estate Sale).

Vai Jūs pārceļaties, vai Jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem, utt.? Es varu Jums palīdzēt.

- * Izšķiroju mantas (sazinoties ar Jums) ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
- * Sakārtoju mantas pārdošanai. * Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
- * Vadu pārdošanu/Estate Sale. (Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām).

Maija Zaeska: 763-972-2521 (mājās); 952-454-4172 (kabatas); <u>zaeska@frontiernet.net</u>

Visi dzer tēju... "LaSociete du The"

tējas veikals jau pastāv septiņpadsmit gadus - piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tēju šķirnes - baltās un zaļās un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmd.-piektd. no 12:00-18:00, sestd.no 10:00-18:00, svētd. slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki *Tony Ruggiero* un *Božena Dimants*. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

Adrese - 2708 Lyndale Ave So, Mineapolē 55408; www.Teashop.us; 612-871-5148.

- *** Draudzes e-pasta adrese: mndraudze@gmail.com
- *** Draudzes mājas lapa: www.mndraudze.org

<u>Svētrīta Zvanu lasītāju uzmanībai -</u>

"Svetrīta Zvani" ir pieejami draudzes mājas lapā katra mēneša pirmā nedēļā.

www.mndraudze.org.

Latviešu ev. lut. baznīcai Amerikā (LELBAi) tagad ir jauna satikšanās vieta - jauna mājas lapa!!! www.lelba.org

Aicinām tevi apskatīties un būt daļai no tās! Jaunās mājas lapas redaktore Edija Banka-Demandte.

Draudzes darbinieku KANCELEJAS STUNDAS:

Otrdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Trešdienās - mācītājs Dāgs Demandts, 10:00-14:00;

- kasieris Visvaris Giga, 10:00-14:00 dienā.

Ceturtdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē - augšējais zvans-augšējam stāvam, apakšējais zvans-lejas stāvam).

Church Services and Calendar of Events

May:

Sunday - 4th - 10:00 AM - Church Service. Fellowship after the service.

Saturday - 10th - 11:00 AM -3:00 PM - Spring Bazaar - at the Church.

Sunday - 11th - 10:00 AM - Family Day Church Service with Holy Communion, address to children and Sunday school. Fellowship after the service.

Thursday - 15th - 11:00 AM - Bible study - book of Mark.

Sunday - 18th - 10:00 AM - Church Service followed by fellowship.

Sunday - 25th - 10:00 AM - Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

June:

Sunday - 1st - 10:00 AM - Church Service followed by fellowship.

Sunday - 8th - 10:00 AM - Pentecost Church Service with Baptism and Holy Communion. Fellowship after the service.

Pavasaŗa tirdziņš

sestdien, 10. maijā

draudzes telpās.

No 11:00 - 3:00 p.p. -

pārdošanā rotas, grāmatas, apsveikumu kartiņas, keramika, audumi, u.c. daiļamatniecības izstrādājumi.

No12:00 - 2:00 p.p. -

plašs tautisko ēdienu galds ar latviskiem gardumiem patērēšanai turpat un līdzņemšanai uz mājām (<u>nummurus sāks izdot plkst.11:00</u>).

Aiciniet visus uz tirdziņu, lai radu, draugu un paziņu vidū varam pavadīt patīkamas stundas!

Uz redzēšanos tirdziņā! Dāmu saime.

Latvian Ev.Luth. Church of Mpls and St.Paul congregation's

Spring Bazaar

Saturday, May 10th

11:00 - 3:00 PM

Large selection of traditional gift items including jewelry, ceramics, books, greeting cards, woven goods and other craft items.

12:00 - 2:00 PM

Latvian food will be available for your dining pleasure. (Numbers for baked goods sale available starting at 11:00 AM.)

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul 3152 17th Avenue South Minneapolis, Minnesota 55407 NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
permit no. 90327

Change Service Requested

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles-St.Paulas latviešu ev.lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. Dāgs Demandts, Edija Banka-Demandte,Sk. Dombrovska, A. Dravniece, R. Drone, M.Eglīte, A. Hobbs, R. Praulina, L. Sproģis, Sk. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin ari īstais vārds. Manuskriptus lūdzam· iesūtīt MAŠĪNRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu nummura iznākšanai -apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā. Svētrīta Zvanu technisko izdevumu segšanai.

CIEN JAMIE LAS TĀJI! lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU.

draudzes kancelejā. Svētrita Zvanus pasts nepārsūta.